

# מר חמוס אצל ג'ק ארנב

מתוך "סיפורי העץ החלול"

מאת א. ב. פיין

ציורים ג'. מ. קונדה

יום אחד מר חמוס בא לבקר אצל ג'ק ארנב.

אדון נחמד הוא מר חמוס ומתנהג תמיד יפה, אלה שלפעמים הוא מתרגש יתר על המידה. וזה במיוחד כשהוא מרגיש בנוכחותו של מר כלב.

וכשמר חמוס מתרגש הוא מאבד את כל החברים שלו. הבעיה היא שכשהוא מתרגש הוא נוהג להפיץ סביבו סוג בושם מיוחד, ואף אחד מלבדו לא אוהב את ריח הבושם הזה. להפך, כולם סולדים מהריח הזה ובורחים ממנו. לכן כשמר חמוס משתמש בבושם שלו, כולם בורחים ממנו

במהירות, ורצים כאילו מפחדים שיאחרו לאוטובוס או רכבת. וכולם משתדלים להיות רגועים מאוד בנוכחותו של מר חמוס, לא לרגש אותו ותמיד לשבע את רצונו, וכשהוא בא לבקר מכבדים אותו תמיד באוכל מובחר ואף נותנים לו לקחת משהו הביתה.

אך הכי חשוב הוא לא להזכיר בנוכחותו את מר כלב, כי במקרה כזה מר חמוס מתרגש מאוד ופותח את הבושם שלו, ואז כולם משתדלים לברוח מה שיותר מהר. ולמרות שהוא נחמד ויפה מראה, אף אחד לא אוהב כשמר חמוס בא לבקר וכל אחד שמח, כשהוא כבר הולך לו.

וכך אמנם קרה כשמר חמוס בא לבקר אצל מר ג'ק ארנב, כפי שאספר לכם עכשיו.

כשמר ארנב ראה שמר חמוס בא לכוון ביתו, הוא עוד הספיק להטמין תחת

המיטה את הציור של מר כלב, אותו הוא צייר יום קודם. וכשמר חמוס התקרב, ג'ק ארנב קד קידה יפה, ציין שהיום יום יפה, ושהוא תכף יוציא כסא נוח למר חמוס, כדי שיוכל לשבת בחוץ וליהנות ממזג האוויר הנוח.

אלא שמר חמוס אמר שהוא מעדיף להיכנס, כי קצת קר לו, והוא לא מרגיש במיוחד טוב היום, ולכן הוא נכנס בכל זאת לבית, ומר ארנב נתן לו מיד את הכסא הנוח ביותר שלו, ושם שולחן קטן לפניו ועליו כל מיני דברים טובים, ומיד התחיל להכין גם סל עם מטעמים, כדי שמר חמוס יוכל לקחת אותם הביתה. אך מר חמוס כלל לא מיהר. הוא אכל מהדברים הטובים ואחר כך נשען אחורה ועישן, ותוך כדי כך סיפר למר ארנב את כל הרכילות ששמע בדרכו. ומר ארנב דאג מאוד, כי חשש שמר חמוס שמע דבר מה

על מר כלב, ויתחיל לספר עליו, ואז מי יודע מה עלול לקרות. ולכן מר ארנב רק ענה "כן" ו"לא" ומיד התחיל לדבר על מר בולבול, כי מר בולבול הוא ידיד של כולם ואף אחד לא יכול להתרגש כשמדברים על מר בולבול. אבל מר חמוס התחיל לומר "כן, ראיתי בדרך את מר בולבול והוא סיפר שמר כלב..". אבל אז ג'ק מיד ניסה להחליף נושא ודיבר על מר סנאי ומר חמוס אמר "כן, האם שמעת איך מר סנאי בא לביתו של מר אדם וראה שם את מר כלב..". ומר ארנב המסכן היה צריך לחשוב מהר ושינה את הנושא ודיבר על תושבי העץ החלול ומר חמוס אמר "כן. עברתי על יד העץ החלול והם סיפרו לי מלמעלה שאתה מצייר יפה ושנתת למר כלב שיעורי ריקודים ואפילו ציירת אותו כשהוא

רקד על הגחלים החמים. אז באתי הנה  
מהר כדי לראות את התמונה."  
מר ג'ק ארנב מסכן! הוא לא ידע מה  
לעשות. הוא הבין מיד שתושבי העץ  
החלול סיפרו למר חמוס על התמונה כדי  
להתפטור ממנו, והוא נשבע להתנקם בהם  
מתי שהוא. אבל מתי שהוא הזה לא יקרה  
מיד ובינתיים מר חמוס ישב כבר אצלו  
ולכן ג'ק ארנב אמר שתושבי העץ החלול  
תמיד מתבדחים, ושהתמונה הייתה  
עלובה מאוד והוא יתבייש להראות אותה  
למישהו כה כשרוני כמו מר חמוס.  
אבל דבריו גרמו למר חמוס להיות עוד  
יותר סקרן, ולכן אמר שמר ארנב הוא רק  
צנוע. ותוך כדי כך הוא שם לב לפינת  
המסגרת הבולטת מתחת למיטתו של ג'ק  
ארנב, ומשך אותה והוציא את התמונה  
של מר כלב עוד לפני שג'ק ארנב יכול היה  
למנוע זאת.

בכל אופן הוא לקח את התמונה והביט  
עליה כדקה, ובאותו זמן ג'ק ארנב התחיל  
לנוע בכוון הדלת ולומר תוך כדי כך כמה  
מילות הרגעה. אבל אז מר חמוס נשען  
אחורה ופרץ בצחוק, וצחק מהתמונה  
שבה רואים את מר כלב כשמר ארנב  
קורא לו "רקוד מר כלב! רקוד!" כפי  
שסיפרתי לכם כבר בסיפור על שיעורי  
ריקוד.  
וכמובן אז מר ארנב הרגיש כבר טוב יותר,  
כי אם האורח שלו חשב שזה מצחיק, הרי  
שהסכנה היא לא כל כך גדולה.  
"וי" אמר מר חמוס "זה הדבר הטוב ביותר  
שראיתי אי-פעם. אני יכול ממש דמיין  
כאילו מר כלב הוא כאן, מילל ונובח  
ורוקד."  
"לא, לא" הרגיע ג'ק ארנב "מובן שהוא  
קצת דומה, אבל רק קצת, ובמציאות הוא  
שונה, אתה יודע, והוא גם רחוק מכאן,

ואני בטוח שלא יזדמן לכאן עוד זמן רב.  
אתה יודע שהוא.."

"אבל כן" אמר מר חמוס "זה כאילו הוא  
כאן. ואני יכול לשמוע אותו מילל ונובח ו..."  
ובאותו הרגע מר חמוס הפסיק לדבר והוא  
הקשיב וגם מר ארנב הקשיב, ושניהם  
עצרו את נשימתם כי באמת שמעו את מר  
כלב צווח ונובח ומתקדם ישר אל הבית  
של מר ארנב.

וג'ק ארנב קפץ גבוה באוויר וצעק "רוץ!  
מר חמוס, רוץ וצא מהדלת האחורית!"  
אבל מר חמוס אף פעם לא בורח מפני אף  
אחד, הוא לא צריך לעשות זאת. הוא רק  
פותח את הבושם שלו וכל האחרים  
בורחים.

ואז מר ארנב נתן עוד קפיצה, והפעם הוא  
קפץ ישר דרך הארובה ולא עצר עד שהיה  
על הגג, ושם מצא לוח גדול, שם אותו על  
פתח הארובה והתיישב עליו. ומשם הוא

קרא למר כלב, שבא דרך החורשה "מה  
שלומך, מר כלב? יפה שבאת! כנס, כנס  
פנימה. יש לי שם אורח שיקבל אותך יפה.  
כנס ותרגיש כמו בבית, עוד מעט ארד  
אליך." כי לפי מה שדלף מהארובה ג'ק  
ארנב כבר יכול היה להריח שקרה דבר,  
وهוא רצה מאוד שמר כלב יתכבד במנה  
טובה של הבושם של מר חמוס.

ומר כלב בא במהירות. הרוח נשבה בדיוק  
לכוון הבית, כך שהוא לא יכול היה  
להרגיש במה שמצפה לו, עד שנתן  
קפיצה גדולה ישר לתוך החדר הגדול  
שבבית מר ארנב, ישר לתוך הריח הגרוע  
ביותר שניתן להרגיש אי-פעם ביער  
הגדול.

זה תקף את מר כלב בפתאומיות כזו  
שכמעט והתעלף. ואז נתן יללה גדולה,  
כאילו עגלה דרכה על זנבו, ומיד התחיל  
לרוץ הביתה, בלי להביט אחורה.

אבל מר ארנב התחיל לצחוק וקרא "חזור,  
מר כלב! חזור ותישאר אתנו קצת. מר  
חמוס יבלה אתי שבוע שלם. בוא, תחזור  
ונבלה ביחד!" אך מר כלב לא עצר וכאילו  
לא שמע כלל.

בסוף מר חמוס קרא לג'ק ארנב שהוא  
הולך הביתה, ושג'ק ארנב יכול כבר  
לרדת. אבל ג'ק ארנב אמר לא, שהוא  
עדיין לא מרגיש טוב, ושעדיף לו להישאר  
איפה שהוא עכשיו. רק ביקש שמר חמוס  
יפתח את כל הדלתות וחלונות של הבית,  
וייתן לרוח לאוורר אותו, כי הוא תמיד  
אוהב לאוורר את הבית אחרי ביקורו של  
מר כלב.

אז מר חמוס לקח את הסל שג'ק ארנב  
הכין לו והלך, וג'ק ארנב לא ירד עוד  
הרבה זמן, וכשירד הוא לא יכול היה  
להיכנס לבית בגלל הריח האיום. אזי הוא  
הלך אל תושבי העץ החלול והתארח שם

אצלם. בגדיו אמנם לא הריחו יפה אבל  
המארחים סבלו זאת, במיוחד כי הם היו  
אלה ששלחו את מר חמוס אל ג'ק ארנב.  
רק אחרי שבוע חזר מר ארנב לביתו וגם  
אז זה עדיין לא היה כמו קודם, והוא  
אוורר את הבית כל הזמן.  
אבל עם כל זאת שמח מאוד, כי שמע  
ממר בולבול שכאשר מר כלב חזר  
הביתה, מר אדם לא נתן לו להיכנס, לא  
לבית ואפילו לא לחצר, אלה אמר לו  
להישאר בחורשה במשך עשרה ימים, עד  
שיתפטר מכל ריח הבושם של מר חמוס.